

Een woord van welkom namens de UFSIA

LUDO SIMONS | UFSIA

Namens de instelling waar u vandaag te gast bent, de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius, heet ik u allen zeer van harte welkom.

De UFSIA – de grootste van de drie campussen die samen de Universiteit Antwerpen uitmaken – is op velerlei wijze geëngageerd in het maatschappelijke gebeuren. Zij denkt na over de verhouding tussen ethiek en economie, over de grote morele vraagstukken die worden opgeroepen door de ontwikkelingen van de medische wetenschap, over de grondslagen van de sociale zekerheid, over kansarmoede en de bestrijding ervan. Zij voelt een verantwoordelijkheid ten opzichte van de Derde Wereld, waar zij geregeld zendingen van stafleden én studenten naartoe stuurt, maar evengoed ten opzichte van de Vierde Wereld – de buurt waarin zij is ingeplant –, waarmee zij, in een gemeenschappelijk project van haar technici en een aantal herschoolde werklozen, een huis voor de allerbescheidensten heeft gebouwd, het gele huis dat zijn plaats heeft vlak bij het Rectoraat, de Centrale Bibliotheek, het Computercentrum en andere diensten van de universiteit.

De UFSIA is ook de enige van de drie campussen waar Geschiedenis op het leerplan staat. Toen in 1972 de Universitaire Instelling Antwerpen (de UIA) werd opgericht als zgn. ‘bovenbouw’ bovenop de kandidaatsopleidingen die sinds het midden van de jaren zestig aan het Rijksuniversitair Centrum Antwerpen (het RUCA) en de UFSIA werden verstrekt, besliste de wetgever, in de Letterenfaculteit geen vervolgopleiding in te richten voor de classici, de filosofen en de historici, omdat er voor hen toen nauwelijks een plaats was op de arbeidsmarkt. De positie van het vak Geschiedenis in het middelbaar onderwijs – de traditionele uitweg voor afgestudeerde historici – was toen allerminst duidelijk, en in elk geval leverden de opleidingen in Leuven, Gent en Brussel meer dan voldoende gegadigden voor de schaarser wordende leraarsbanen.

Die situatie is inmiddels grondig veranderd, om de paradoxale reden dat op dit ogenblik nog slechts een minderheid van de afgestudeerde historici zijn heil zoekt in het onderwijs. De geschiedenisopleiding wordt thans veelal ervaren als een polyvalente voorbereiding op een waaier van functies in de maatschappij: in

bibliotheken en uitgeverijen, in de schrijvende pers, de radio en de televisie, in de banksector en in departementale administraties, in politieke organisaties en op ministeriële kabinetten. Om die reden behoort de oprichting van een licentie in de Geschiedenis tot het eisenpakket dat de langzaam tot volwaardige eenheid groeiende Universiteit Antwerpen in de nabije toekomst op de tafel van de Vlaamse Regering zal leggen. Dat de academische competentie en de documentaire en logistieke infrastructuur daarvoor thans reeds aanwezig zijn, wordt door het recente visitatierapport van de geschiedenisopleidingen in Vlaanderen duidelijk bewezen.

Een colloquium dat niet alleen – of zelfs niet in de eerste plaats – handelt over de historische figuur Herman van den Reeck, maar deze belicht vanuit het perspectief van de grote maatschappelijke stromingen in zijn tijd, is derhalve aan een maatschappelijk geëngageerde universiteit met een zeer actieve maar nog onvolledige geschiedenisopleiding een zeer welkom gebeuren. Als hoofdbibliothecaris van de UFSIA, belast met de optimale uitbouw van de documentaire voorzieningen, ook ten behoeve van de bedrijvige Sectie Geschiedenis, en als lid van haar Departement Geschiedenis, dat het historisch onderzoek aan onze instelling coördineert en stimuleert, moge ik dan ook de hoop uitspreken dat u zich vandaag bij ons in alle opzichten thuis zult voelen, en ik wens het colloquium van harte een uitstekend verloop toe.

PROF. DR. LUDO SIMONS
HOOFDBIBLIOTHECARIS UFSIA,
PRINSSTRAAT 9, B-2000 ANTWERPEN